

KOLLEIJAT (13) *sb m*

k- (10), c- (3); -ll- (12), -l- (1); -g- (10), -gy- (1), -ij-(1), -i- (1).

o oraz e jasne, a pochylone (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg G kolleijāta (1). ◇ pl N kolleijāci (8). ◇ G kolleijāt(o)w (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Członek zespołu; *collegiatus* Cn (13) :

a. *Kapłanów pracujących przy jednym kościele i przeważnie żyjących wspólnie według jednej reguły (kanoników)* (5) : Byli to [Saduceusze] iacy ią dziś collegiaci (krom tego że ńtych niektórye na ńady bráno) od inńzych doctorow ktorzy byli iakoby kaźnodźieie/ rozni *MurzNT* 101 *marg*; *KrowObr* 151v, 202v; Zás do Końcioła wńtąpił Krol Panny Máriaey/ Słuchał Kollegiatow piękney Oráciey. *StryjWjaz C*.

Wyrażenie: »ksiądz kolleijat« (1): Lecź nálny mili księźa Kolleijaći woła ledá co ná fwoię wieczną háńbę ná papier mázác/ niźfię czego dobre⁸⁰ od Kácerzow [...] náuczyć. *BudNT przedm c3*.

b. *Profesorów jednej uczelni* (8) : Tegoź roku w Krákwie Kollegiaći łamiąc mur w Kollegium fkarb náleźli w konwi miedzyáney *BielKron* 419, 196, 399, 408v; *Academiae nostrae cum co magna rixa est*, Nálny Colegiaći máyá s nim fwaru do ząb. *Mqcz* 357a; *ActReg* 157; *SarnStat* 205.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej (1): O czym czytay difzkurs potrzebny Stánińławá Grzebfkiego, Kollegiatá Krákwofkiego, człeká gruntownie vczóného *SarnStat* 283.

MM